

sælger Grundene, vil der komme en ny Ejer, de ere da ikke længere i Statens Eje; om det saa er den nye Ejer, der køber af Staten, eller Staten, der sælger til den nye Ejer, der skal udrede Værdistigningsafgiften, er jo ret ligegyldigt, den vil faa samme Indflydelse paa Salgssummen for vedkommende Ejendom. Der er her et Spørgsmaal, som maa undersøges lidt nærmere i Udvalget. Jeg kunde samtidig hermed ønske, at man ved Udvalgets Behandling af Spørgsmaalet om Værdistigningsafgiften maatte kunne naa til at vise noget mere Imødekommen overfor Esbjerg Kommune, end Forslaget tillader, noget i den Retning, som det ærede Medlem fra Esbjerg (Bluhme) udtalte.

Med disse Par Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling. Jeg kan ikke se andet, end at det har løst Sagen paa en Maade, som man i Fjor fra alle Sider var enig om at kunne gaa med til; thi man var jo i Virkeligheden fra alle Sider enig om at foretrække en Vesthavn, vel at mærke, naar den kunde faa sin Indsejling mere direkte fra Vest og nærmere ved det dybe Løb, og det er netop det, som er naaet i det foreliggende Forslag.

Alfred Christensen: Den Gang man fra alle Sider var bleven enig om at lytte til Fiskernes Ønske om at flytte Fiskerihavnen i Esbjerg langt Vester paa, skulde man synes — i alt Fald troede jeg det —, at Spørgsmaalet om Udvidelse af Esbjerg Trafikhavn i Øst eller Vest dermed var afgjort, thi naar Fiskerihavnen flyttedes langt ud mod Vest, maatte vel deraf følge, at Udvidelsen af Trafikhavnen ogsaa trak sig Vester paa. Det forekom mig at være klart, men denne Tro blev i sørgelig Grad skuffet derved, at Udvalgsflertallets Betænkning blev underkendt ved anden Behandling i Folketinget i Fjor af Loven om Esbjerg Havns Udvidelse. Vi vedtog i Fjor ikke noget, som var Resultatet af en Plan, men snarere noget, som trodsede alle Planer. Vi lagde Fiskerihavnen ud langt mod Vest, og vi udvidede Trafikhavnen i Øst, og saa lod vi det mellemliggende Terrain ligge som den store Ørken. At dette skulde kunne tilfredsstille Fiskerne og de trafikøgende, hvad enten disse var Sømænd eller Købmænd, eller at det skulde kunne tilfredsstille Befolkningen i Esbjerg By, forekom mig utænkeligt. Vi maatte da ogsaa døje den Skuffelse her i Folketinget, at man i Landstinget standsede vort Ar-

bejde og lavede det om. Naa, da der nu synes at skulle komme noget godt ud deraf, vil jeg ikke udtale en Beklagelse af, at det skete, men det vilde jo være heldigere, om vi hernede selv løste Opgaverne godt og ogsaa tog Rosen derfor.

Den Dag, der danner et Mærkepunkt i Esbjergs Udviklings Historie, er den 11. Juni i Aar, den saakaldte Fandens Fødselsdag, hvor der dog ogsaa kan ske noget godt, thi paa den Dag fik den daværende Trafikminister den lykkelige Tanke at kalde en ny sagkyndig Bistand med til Undersøgelsen og Planlæggelsen af Esbjerg Fiskerihavn. Det regner jeg for en meget stor Lykke. Det er ikke, fordi den tidligere Konsulent ikke havde Dygtighed nok, men paa en eller anden Maade kunde man ikke faa Resultater frem, som billigedes af de Folk, der skulde bruge Havnen. Men ved Hjælp af den tilkaldte nye sagkyndige Bistand — selvfølgelig en Bistand af bedste Slags, saa god, som vort Land kan skaffe den — i Forening med den gamle, ogsaa dygtige sagkyndige Bistand lykkedes det at besejre alle Vanskeligheder. Det lykkedes at faa Fiskerihavnen saa langt ud mod Vest, at Fiskerne aldrig havde turdet haabe dristigere. Det lykkedes at faa en stor Trafikhavn mod Vest med en Indsejling mod Vest. Det lykkedes disse 4 sagkyndige Mænd ved deres Massevirkning at besejre selve Elementerne. Hvad der under den tidligere sagkyndige regnedes for umuligt at udføre paa Grund af Elementernes Rasen, nemlig Dannelsen af et nyt Sejlløb mod Vest — det skildredes som et Sejlløb, der gik paa tværs af Strømmen og straks vilde tilsande —, er lykkedes de 4 Mænd. Det er ydermere lykkedes at rykke Molerne, alle de gamle Vestplaner, et langt Stykke længere ud i Strømmen. Medens under den tidligere sagkyndiges Ledelse Strømmen straks vilde spærre og ødelægge, saa snart vi kom udenfor de gamle Grænser, viser det sig, at Strømforholdene, Naturen derovre, er bleven helt artig, nu da den tages under Behandling af 4 Mænd. Jeg er glad derover, og jeg skal ikke ytre nogen Dadel overfor tidligere Standpunkter, men blot sige: Dette Forslag har jeg Tro paa, det opfylder de bedste og kæreste Forhaabninger, jeg har haft til denne Sag.

Jeg hilser det foreliggende Lovforslag med udelt Glæde. Indsejlingsforholdene og Trafikforholdene i den nye og den gamle Havn ville blive saaledes, at Importen faar sit for sig og Eksporten sit for sig. Man skal ikke have to Skibe liggende